

להתקיים בגלות (ועם פל דא) ומש"כ ורעי את גדיותיך על משפנות
הרועים, פירושו אלין אינון תנוקות של בית רבן, דעלמא
מתקיימא בגיניהון, שהגדיים הם התינוקות של בית רבם שבזכות תורתם
העולם מתקיים בגללם [קכז] ויהבין חילא לפנסת ישראל [קכח]
בגלותא. והם נותנים כח לכנסת ישראל שהיא השכינה כדי להתקיים בגלות ומש"כ
משפנות הרועים, פירושו אלין פתי רבן אתר בית
מדרשא דאשתכח אורייתא בהון תדירא. שאלו הבתי רבן הם
המקומות של הבתי מדרש שנמצאת בהם התורה תמיד והם הנותנים כח ושפע לשכינה ע"י
תורתם כדי להתקיים בגלות.

הצדיקים ותינוקות של בית רבן שעוסקים בתורה מנינים על העולם

דבר אחר פירוש אחר בפסוק אם לא תדעי לך היפה בנשים
וגו'. תא חזי, בשעתא דצדיקייא אשתכחו

אור הרשב"י

העולם הוא התורה, ומה גם לימוד התינוקות
הבל שאין בו הטא, הוא המעלה את המלכות
למקום שאין הקליפות שולטים ונגלים
האבות העליונים במוחותיה וכו' ע"ש, דהגם
שזה נאמר על כל ינוקי דבי רב, עכו"י יהיה זה
ע"י שלימוד שלהם נכלל עם הגדולים, ולכך
עולה למקום גבוה, ועיין בעין חיים שער
הנסירה פ"ג, ועיין במאמרי רשב"י בביאור
אדרא זוטא דף ג"א ע"ב, ודוק היטב כי
קצרתו.

[קכז] ובביאור הענין עיין במסכת שבת דף
קיש ע"ב אמר ריש לקיש משום רבי יהודה
נשיאה אין העולם מתקיים אלא בשביל הבל
תינוקות של בית רבן אמר ליה רב פפא
לאבבי דידי ודיך מאי אמר ליה אינו דומה
הבל שיש בו הטא להבל שאין בו הטא.

[קכח] ובביאור הענין עיין בשו"ת רב פעלים
חלק א – סוד ישרים סימן ג' וז"ל ודע כי מ"ש
רבינו האר"י זלה"ה בשער מאמרי רשב"י דף
ח' ע"א, בהקדמת בראשית, וז"ל, הנה קיום

הלימוד היומי

לע"נ רחל בת לאה ויששכר בן שאול ז"ל

בְּעֶלְמָא, בא וראה שבשעה שהצדיקים נמצאים בעולם כדי להגן על הדור (רמ"ק)
וְאִינוּן תְּנוּקוֹת שְׁל בֵּית רַבִּין מִשְׁתַּכְּחִי וְלִעָאן
בְּאוֹרֵי תָא, וגם התינוקות של בית רבן נמצאים ועוסקים בתורה הקדושה בכדי להגן
 על העולם מפני הגזרות (רמ"ק) **יְכָלָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְקִיּוּמָא עִמָּהוּן**
בְּגִלּוֹתָא. אז יכולה כנסת ישראל שהיא השכינה להתקיים עימהם בגלות **וְאִי**
לָאוּ, כְּבִיכּוֹל הִיא וְאִינוּן לָא יְכִלִי לְאַתְקִיּוּמָא בְּעֶלְמָא.
 ואם לא עוסקים בתורה הקדושה כביכול השכינה ועם ישראל לא יכולים להתקיים בעולם
וְאִי וְכִאִין אֲשֶׁתְּכָחוּ, ואם הצדיקים מצויים בעולם ואין בכוחם די הצורך להגן
 על הדור (רמ"ק) **אִינוּן אֲתַפְסֵן בְּקַדְמֵיתָא**. אז הם נתפסים ונפטרים בעונות
 הדור בתחילה כדי לכפר על הדור **וְאִי לָא**, ואם אין צדיקים שיגנו על הדור **אִינוּן**
גְּדִיין דְּעֶלְמָא מִתְקִיּוּמָא בְּגִינֵיהוּן, מִתְפָּסִין בְּקַדְמֵיתָא,
 אז הגדיים של העולם שהם אותם התינוקות של בית רבן והם נתפסים ונפטרים בהתחלה
 בכדי להגן על הדור **וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סְלִיק לִזְנוּן מִעֶלְמָא, אִתְּ**
עַל גַּב דְּלָא אֲשֶׁתְּכַח בְּהוּ חוּבָה. והקב"ה מסלק אותם מהעולם אפילו
 שלא נמצא בתינוקות של בית רבן שום עוון **וְלָא דָּא בְּלַחֲדוּי, אֲלָא**
רְחִיק מֵיְהִי לְכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וְאַתְגְּלִיָּא בְּגִלּוֹתָא. ולא זו
 בלבד שהוא לוקח את הצדיקים והתינוקות של בית רבן אלא גם הקב"ה מרחיק ממנו את

כנסת ישראל שהיא השכינה והיא גולה בגלות עם עם ישראל.

החטאים גורמים להפסקת השפע ולריחוק זו"ן

הָדָא הוּא דְכְתִיב וזהו מה שכתוב בפסוק **אִם הִפְיֵחַן הַמְּשִׁיחַ** שהוא

הז"א הנקרא כהן מצד החסד ומשיח מצד החכמה (רמ"ק) **יִחַטָּא**

לְאַשְׁמַת הָעַם. דהיינו שיחסר ממנו השפע בגלל החטאים שבעולם **אִמְאִי**

יִחַטָּא. ולמה יחסר ממנו השפע, ואומר שזה **לְאַשְׁמַת הָעַם, בְּגִין חוּבֵי**

עֲלָמָא דְגֵרְמוּ הָאִי, דהיינו לפי שחטאי העולם גרמו להפסקת השפע לכן

לְאַשְׁמַת הָעַם וְדָאִי, שהוא ודאי לאשמת העם לפי שהם גרמו ע"י חטאם את

הפסקת השפע **וְלֹא לְאַשְׁמָה דִּילֵיהּ**. וזה לא האשמה שלו לפי שאין בו פגם

מחמת עצמו ומש"כ **יִחַטָּא: יִגְרַע טוּבִיָּהּ, וְדָאִין דִּינִיָּה בְּכֻלָּא**,

יחטא פירושו שיחסר טובו מהעולם ועי"כ ינהג ויהיה הדין בכולם ואפילו לצדיקים שבדור

(רמ"ק) והראיה לדבר שיחטא הוא מלשון יחסר **כְּמָה דְאָתָּא אָמַר** הוא כמו שנאמר

בפסוק (מלכים א א) **וְהִיִּיתִי אֲנִי וּבְנֵי שְׁלֹמֹה חַטָּאִים**. דהיינו שחטאים

פירושו חסרים וכן כאן שהכהן המשיח יחטא ויחסר ממנו השפע וזה בגלל אשמת העם

דְּבַר אַחַר פירוש אחר בפסוק **אִם הִפְיֵחַן הַמְּשִׁיחַ**, שפירושו **דָּא**

קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא כְּדִקְאֲמַרְן. שזה הקב"ה דהיינו ז"א כמו שביארנו

ומש"כ **יִחַטָּא**, פירושו **יִגְרַע מִן פְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל וּמֵעֲלָמָא, דְּלֹא**

יְהִיב לְהוֹן סְפוּק בְּרֻכָּאֵן. שיחסר האור שלו מכנסת ישראל שהיא השכינה

ומהעולם שלא יתן להם ברכות כדי שיפוקם **אִמְאִי. אִיהוּ** ולמה הוא כך

לְאַשְׁמַת הָעַם וְדָאִי, דהיינו **בְּגִין חוּבָה דְעַמָּא הִיא**. לפי שזה

נגרם ע"י חובת ועוון העם.

ה'לימוד היומי

לע"נ רחל בת לאה ויששכר בן שאול ז"ל

זכור לאברהם ליצחק ולישראל להמתיק הגבורות בחסדים וישראל שלם בהכל
אם הפהן המשיח יחטא. (ויקרא ד) **רבי יצחק פתח,** לדרוש
את הפסוק על פי הפסוק שמשה אמר בתפילתו (שמות לב) **זכור לאברהם**
ליצחק ולישראל עבדיך, ושואל **האי קרא קשיא,** שפסוק זה
קשה **הכי מיבעי ליה למכתב,** שכך היה צריך לכתוב **זכור**
לאברהם וליצחק עם ו' ולישראל, מאי **ליצחק.** ולמה כתב
ליצחק בלי ו' היה צריך לכתוב לאברהם וליצחק **אלא הכי תנינן, בכל**
אתר שמאלא אתפליל בימינא, אלא כך למדנו שבכל מקום השמאל
צריך להכלל עם הימין דהיינו שהגבורה לא פועלת אלא אם כן משותף עימה החסדים כדי
שימתקו אותה בכדי שלא יהיה הדינים קשים (רמ"ק) **ובכללא דימינא הוא.**
והגבורות הם בכלל הימין **דהאי ימינא, אתתקנת לעלמין,**
לאכללא ביה שמאלא. לפי שהימין שהוא החסד ניתקן לעולמים שיכלל בו
השמאל שהוא הגבורה **ועל דא לא פליג, בגין לאכללא ליה**
ביה באברהם. ולכן לא הפסיק האות ו' בין אברהם ליצחק כדי שיכלל הגבורות
של יצחק בחסדים של אברהם **ובגין כך: ובגלל זה כתוב לאברהם ליצחק**
(דייקא) כללא חד. לאברהם ליצחק בלי ו' במילת יצחק להורות שהם בכלל וחיבור
אחד בלי שיהיה פירוד ביניהם (אבל) **ולישראל,** כתוב עם ו' **דהא**
בתרווייהו אחיד לון בגרפוי (ס"א בכתפוי), **והוא שלים**